

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечнікова

СУБОТА
13
БЕРЕЗНЯ
1954 року
№ 7 (406)

Ціна 20 коп.

Комуністична партія сподівається, що і на наступних виборах усі виборці одностайно голосуватимуть за кандидатів, що їх висувують комуністи спільно з безпартійними робітниками, селянами, інтелігенцією, знову виявлять довір'я партії і схвалять її політику, яка виражає корінні інтереси народу.

ВСІ НА ВИБОРИ

У неділю, 14 березня 1954 року радянський народ обиратиме депутатів до Верховної Ради СРСР.

У наступних виборах до вищого органу державної влади в нашій країні Комуністична партія, як і в попередні виборчі кампанії, виступає в тісному блоці з безпартійними

У Радянському Союзі — країні переміженого соціалізму, — де немає ворожих один одному класів, де всі трудящі міста і села об'єднані в один колектив будівників комуністичного суспільства, блок комуністів і безпартійних є природною і життєвою справою. Він являє собою яскравий вияв неперушної морально-політичної єдності всього радянського народу, демонструє той факт, що інтереси Комуністичної партії і багатомільйонних мас безпартійних єдині і нероздільні. Радянські люди одностайно підтримують вироблену Комуністичною партією політику, що відповідає життєвим інтересам усіх народів нашої великої багатонаціональної держави.

Вибори до Верховної Ради СРСР цього року збігаються з великою історичною подією, яку широко відзначають усі братні народи нашої країни — 300-річчям возз'єднання України з Росією.

На честь виборів і знаменної дати з новою силою розгорнулося по всій країні соціалістичне змагання за дошкорове виконання завдань промисловості й сільського господарства в п'ятій п'ятирічці.

Колгоспники артілі імені Будьонного, механізатори ордена Леніна МТС імені Т. Г. Шевченка, Березівського району, Одеської області, робітники й інженерно-технічні працівники Харківського ордена Леніна та ордена Трудового Червоного Прапора тракторного заводу імені Орджонікідзе виступили ініціаторами соціалістичного змагання на честь 300-річчя возз'єднання України з Росією, беручи на себе конкретні зобов'язання.

Тепер по всій республіці широка розгортається всенародне соціалістичне змагання на честь всенародного свята, за найкраще виконання господарських завдань 1954 року. Історичних рішень V сесії Верховної Ради СРСР і вересневого Пленуму Центрального Комітету КПРС.

За чотири роки, що минули після останніх виборів, трудящі нашої країни під керівництвом Комуністичної партії домоглися нових славних

успіхів у боротьбі за побудову комунізму.

На основі піднесення промисловості, сільського господарства і транспорту зростає внутрішня і зовнішня торгівля, неухильно підвищується матеріальний і культурний рівень життя нашого народу.

У братній сім'ї народів СРСР квітне возз'єднана Радянська Україна. Комуністична партія розгорнула прапор, під яким почався розквіт сил українського народу. Комуністична партія, її Центральний Комітет, Уряд СРСР проявляють безумовне піклування про розвиток народного господарства Радянської України.

Здійснюючи політику соціалістичної індустріалізації, український народ при братній допомозі великого російського й усіх народів СРСР, під керівництвом Комуністичної партії знову створив і оснастив металургію, машинобудівну, тракторну та інші найважливіші галузі промисловості.

Радянська Україна поряд з іншими радянськими республіками стала республікою передового соціалістичного землеробства, однією з найбільш життєвих Радянського Союзу.

Безупинно поліпшується матеріальний добробут, піднісється культурний рівень трудящих України, розвиває українська національна формація, соціалістична змістом культура. Вона розвивається на гранітній основі марксистсько-ленінської ідеології, в нерозривному творчому зв'язку і органічній взаємодії з культурою всіх братніх народів СРСР. Особливо благотворний вплив на розвиток української радянської культури робить соціалістична культура великого російського народу.

Почесне завдання кожного студента, кожного наукового працівника Одеського державного університету прикласти всі зусилля для виконання тих величних завдань, які ставлять перед нами наша Комуністична партія та Радянський уряд.

Як всенародне свято, відзначають радянські люди день виборів. 14 березня радянський народ ще раз продемонструє свою згуртованість навколо рідної Комуністичної партії і Радянського уряду, свою непохитну рішучість перетворити в життя історичні завдання будівництва комунізму в нашій країні.

Всі як один відамо свої голоси за кандидатів блоку комуністів та безпартійних.

ТЕЛЕГРАМА

Одеса, ректору Одеського державного університету професору ЛЕБЕДЬОВУ С. І.

Глибоко зворушена моральною підтримкою і увагою до пам'яті нашого незабутнього Миколи Дмитровича, прекрасне життя якого — яскравий приклад і подвиг в науці. Думками я з усіма Вами на уро-

чистому засіданні, присвяченому пам'яті Миколи Дмитровича.

Згідно Вашого прохання, вистала вибрана праця і його фотографії.

З глибокою пошаною
Н. ЗЕЛІНСЬКА.

ЗАСІДАННЯ, ПРИСВЯЧЕНЕ ПАМ'ЯТІ АКАДЕМІКА М. Д. ЗЕЛІНСЬКОГО

6 березня хімічний факультет Одеського державного університету ім. І. І. Мечнікова і Одеський відділ Всесоюзного хімічного суспільства ім. Д. І. Менделєєва провів засідання, присвячене пам'яті Героя Соціалістичної Праці, академіка Миколи Дмитровича Зелінського.

Після вступного слова професора

О. Е. Харіна учасники засідання з великою увагою прослухали дві доповіді про великі заслуги академіка Зелінського в галузі хімії: 1) «Вклад академіка М. Д. Зелінського в науку», зроблену проф. А. К. Плісовим; 2) «Робота М. Д. Зелінського в галузі каталізу», зроблену доцентом Е. Н. Овчинниковим.

ГОЛОСУЙТЕ ЗА НАШИХ КАНДИДАТІВ

ЛЕГЕНЬКИЙ МИКОЛА МАКСИМОВИЧ

Микола Максимович Легенький народився в 1906 році в м. Одесі, в сім'ї робітника.

Свою трудову діяльність тов. Легенький почав у морському флоті. В 1925 р., після закінчення Одеської школи суднових машиністів, Микола Максимович поступив практикантом на криголам «Літке», потім працював машиністом на криголамі «Кашалот». Майже рік він працював слюсарем на судноремонтному заводі.

Після закінчення служби в Червоній Армії тов. Легенький знову повертається до своєї любимі спеціальності, виконує обов'язки суднового механіка.

З 1936 по 1938 рік Микола Максимович — слухач курсів механіків при Управлінні Чорноморського пароплавства.

Успішно закінчивши курси, тов. Легенький продовжує працювати за спеціальністю на різноманітних суднах торгового флоту СРСР.

З 1943 року по сьогоднішній день Микола Максимович — старший механік ряду суден Далекосхідного і Чорноморського пароплавства.

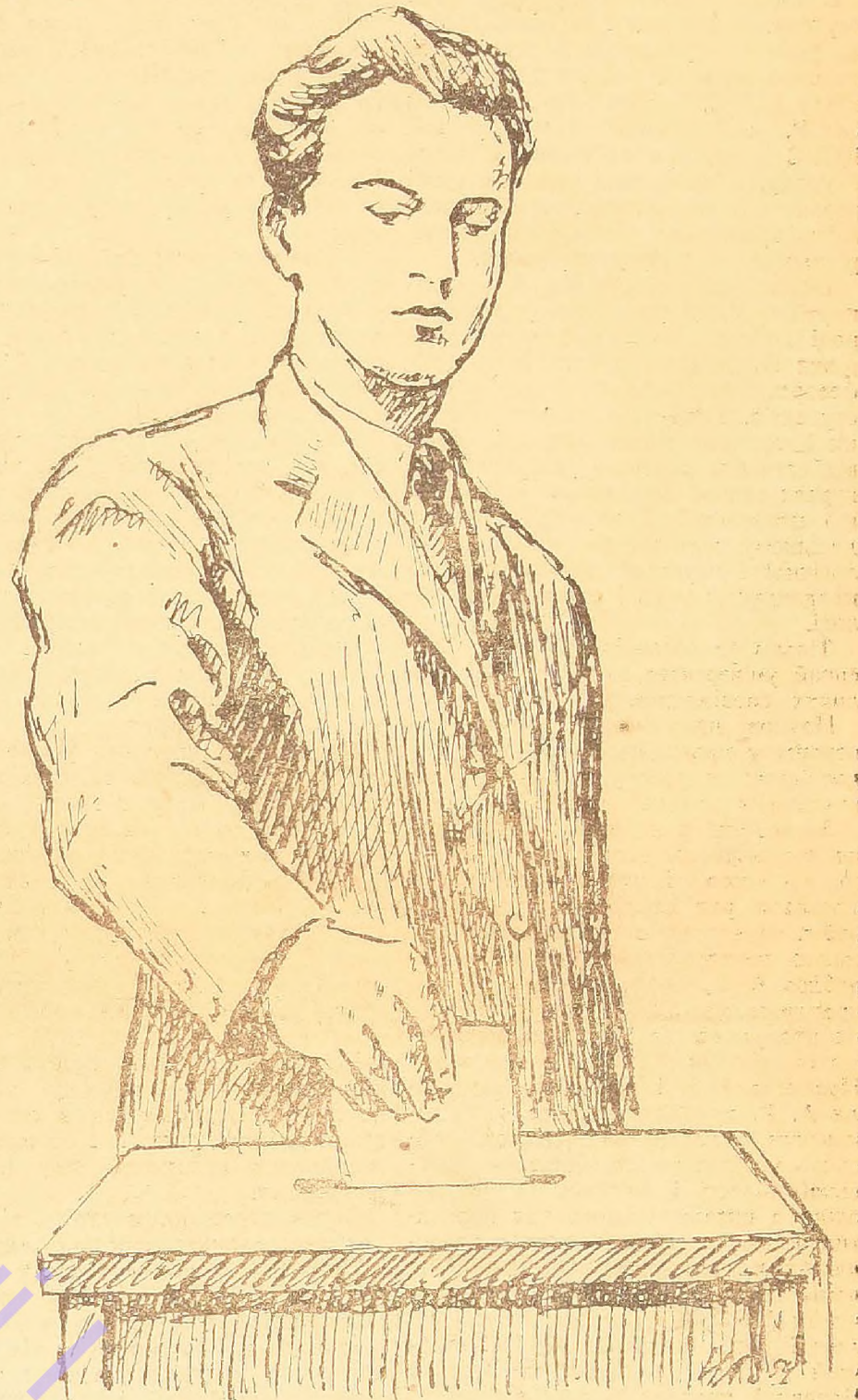
Останні чотири роки він працює старшим механіком на одному з передових суден Чорноморського пароплавства — пароплаві «Тарас Шевченко».

Працюючи старшим механіком, Микола Максимович Легенький виявляє себе досвідченим і висококваліфікованим спеціалістом, енергійним, дисциплінованим і вимогливим до себе і до підлеглих, користується заслуженим авторитетом серед моряків.

За зразкове виконання свого обов'язку перед Батьківщиною в дні Великої Вітчизняної війни Микола Максимович Легенький нагороджений орденом Червоної Зірки і медалями «За оборону Севастополя», «За перемогу над Німеччиною в Великій Вітчизняній війні 1941—1945 рр.».

За вислугу років т. Легенький нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора. Виборці Одеського — Ленінського виборчого округу № 478 висунули тов. Легенького кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

Окружна виборча комісія Одеського — Ленінського виборчого округу № 478 зареєструвала тов. Легенького Миколу Максимовича кандидатом у депутати Ради Союзу Верховної Ради СРСР.

СКВЕРНЯК ОЛЕКСАНДР ВІКЕНТІЙОВИЧ

Скверняк Олександр Вікентійович народився в сім'ї робітника.

Трудове життя Олександр Вікентійович почав у 1922 році слюсарем на заводі ім. Січового повстання. А згодом тов. Скверняк перейшов на роботу помічника машиніста паровозного депо Одеса-Товарна.

Відмінний виробничник, громадський активіст Олександр Вікентійович Скверняк в 1928 році вступив у ряди Комуністичної партії.

Восени 1941 року Олександр Вікентійович евакуювався в Стаалінград. Тут він водив бронепоезд, приймав участь у відбитті нальотів ворожої авіації. В кінці 1942 року т. Скверняк був направлений на фронт машиністом.

Коли війська 3-го Українського фронту звільнили Одесу від німецьких окупантів, тов. Скверняк перший привів свій паровоз в рідне місто, енергійно працював над відбудовуванням паровозного парку.

З 1947 року і до цього часу тов. Скверняк — старший машиніст паровозного депо Одеса-Товарна. Тільки за 1953 рік він зекономив до 58 тонн пального і біля півмільйона карбованців.

За заслуги перед Батьківщиною Олександр Вікентійович Скверняк нагороджений двома орденами Леніна і п'ятьма медалями.

В 1946 році а потім в 1950 році тов. Скверняк був обраний депутатом в Раду Союзу Верховної Ради СРСР. Він — депутат Одеської міської ради депутатів трудящих.

Виборці Одеського виборчого округу № 37 висунули тов. Скверняка кандидатом в депутати Ради Національностей Верховної Ради Союзу РСР.

Окружна виборча комісія Одеського виборчого округу № 37 зареєструвала т. Скверняка Олександра Вікентійовича кандидатом в депутати Ради Національностей Верховної Ради СРСР.

В НАШОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

З великим патріотичним піднесенням, з виключною єдністю трудящі висували кандидатів блоку комуністів і безпартійних. Кращих своїх синів і дочок називає народ кандидатами в склад нашого органу державної влади—в Верховну Раду Союзу РСР.

Разом з усім радянським народом самовіддано трудиться наша радянська інтелігенція. Перехід до комунізму вимагає високої культури людей, високої комуністичної свідомості кожного працівника.

На наш університет покладене почесне і відповідальне завдання—готувати висококваліфікованих спеціалістів для всіх галузей народного господарства, науки і культури.

В 1953-54 навчальному році вся наукова, навчальна і політико-виховна робота в університеті скерована на виконання історичних рішень XIX з'їзду КПРС, V сесії Верховної Ради СРСР, вересневого Пленуму ЦК КПРС і послідовних постанов партії і уряду, направлених на дальший розвиток соціалістичного сільського господарства на підвищення матеріального добробуту трудящих.

Виконуючи рішення партії і уряду, партійне бюро університету в цьому році добилося значного піднесення рівня ідеологічної роботи серед професорсько-викладацького складу і студентів. Глибоке і творче вивчення історичних рішень партії і уряду, відбиття цих рішень в усіх лекційних курсах значно допомогало покращенню навчальної і наукової роботи, дальшому підвищенню якості ідеологічної і наукової підготовки викладацьких кадрів і студентської молоді.

Тільки за останніх два роки Одеський університет випустив 1418 молодих спеціалістів.

Наукові працівники нашого університету проводять велику науково-дослідницьку роботу, спрямовану на виконання рішень партії і уряду.

За останні роки наукові працівники біологічного, геолого-географічного, хімічного і інших факультетів виконали ряд науково-дослідницьких робіт, зв'язаних з розвитком сільського господарства. Професор Воробйов А. І., проф. Іванченко П. Л. працюють над проблемою підвищення продуктивності сільськогосподарських рослин. Досліди професора Кузанова І. І. і професора Пренделя А. Р. направлені на те, щоб допомогти збільшенню рибогосподарської продуктивності ставків Одеської області і лиманів. Цікаві дослідження з питання підвищення продуктивності тупого шовкопряда проводяться членом-кореспондентом Академії Наук УРСР професором Савчуком М. О. Кафедра генетики і селекції (доц. Сагайдак М. І. і старший науковий співробітник Ботсаду Боровик) провели значну роботу по культивуванню на півдні України цукрової чумизни і джута.

Значний інтерес мають розпочаті роботи геолого-географічного і хімічного факультетів по вивченню ґрунту районів Одеської області і складанню ґрунтових карт, що важливо для розробки міроприємств по підвищенню їх родючості.

В Науково-дослідницькому інституті фізики університету (доц. Федосеев В. О.) розробляється новий спосіб боротьби з шкідниками сільськогосподарських рослин з допомогою одержання штучних туманів для боротьби з захворюванням винограду кві—мілду, випробування якого дає позитивний результат.

Коллективом кафедри статистики (доц. Гребенніков П. С.) розробляється питання організації праці в колгоспах при зрошенні.

За пройденний період значно підвищилась наукова кваліфікація викладацьких кадрів університету. В 1953 році викладачами і аспірантами університету захищено 14 дисертацій на здобуття вченого ступеня кандидата наук. Написано дві докторські дисертації (доц. Єфремовим П. М. і канд. наук Гавриловим). Завідуючий кафедрою філософії доц. Сидоренко Ф. А. зарахований в докторантуру при Академії Наук СРСР. Доц. Мигаль К. Г., доцент Збандуло П. І. і доцент Погребняк І. І. рекомендовані Радою університету в докторантуру.

З кожним роком покращується навчальна робота в університеті. В 1953 році університет випустив 692 спеціалісти, з числа яких 195 одержали дипломи з відзнакою, і 26 випускників були залишені при університеті в аспірантурі.

Недавно минула екзаменаційна сесія, яка показала добрі знання студентами соціально-економічних дисциплін, добросовісне відношення їх до вивчення і творчого оволодіння марксистсько-ленінською теорією. Основна маса студентів, що складала екзамен з політичної економії і філософії, одержали відмінні і добрі оцінки. Загальна успішність по університеті в минулі екзаменаційні сесії складає 99 проц.

Поряд з досягнутими успіхами в науковій навчальній та ідеологічній роботі університету є і недоліки.

Ряд кафедр ще не працюють над актуальними науковими проблемами, що мають практичне значення для промисловості і сільського господарства. На кафедрах суспільних наук мало обговорюється дискусійних питань, кафедрні ще не критично підходять до недоліків, що мають місце в їх роботі. Ще не всі студенти творчо вивчають марксистсько-ленінську теорію, не можуть її пов'язати з спеціальними дисциплінами і з сучасністю, недостатньо працюють над періодичними джерелами.

Зараз перед нами стоїть відповідальне завдання: провести підготовчу роботу до нового випуску молодих спеціалістів. Партійна, професійна, комсомольська організація і ректорат повинні взяти під свій контроль підготовку до весняної екзаменаційної сесії і до державних екзаменів, хід написання дипломних робіт.

Керуючись історичними рішеннями XIX з'їзду ЦК КПРС і вересневого Пленуму, колектив з честю справиться з поставленими перед університетом завданнями.

Ректор університету, професор С. І. ЛЕБЕДЕВ.

НАЙЩАСЛИВІШИЙ ДЕНЬ

Чотиринадцять березня цього року буде для мене незабутньою датою на все життя.

Я вперше віддам свій голос за кращих представників великого радянського народу за кандидатів блоку комуністів і безпартійних.

Такої хвилюючої радості, як зараз, ніколи ще не відчувала я в своєму житті.

Немало щасливих днів можу я пригадати на своєму ще неповному віку. Зовсім недавно безмежно була для мене радість вступу до університету.

Але радість і гордість першого в житті дня виборів я вважаю більшою, ніж всі попередні знаменні для мене дні.

Я буду виконувати свій почесний обов'язок громадянина Радянського Союзу разом з мільйонами моїх співвітчизників.

Тому я з таким нетерпінням чекаю 14 березня.

Закликаю всіх молодих виборців зустріти новими успіхами в навчанні і роботі день виборів до Верховної Ради СРСР — один з тих днів, коли найвиразніше відчуваєш щастя жити в радянській державі, державі, що, як маяк вказує шлях до щастя іншим народам світу.

Л. МІШАНЧУК, студент I курсу філологічного факультету.

Напередодні виборів

Завтра вибори. Всього один день відділяє нас від цієї визначної події в житті всього радянського народу.

На виборчій дільниці № 84/200 ідуть останні приготування. Вже повністю обладнані кабінети для голосування.

Виборці ще й ще раз приходять, щоб перевірити правильність внесення свого прізвища в списки.

Вчора відбулись збори агітаторів, де обговорювалось питання про роботу агітаторів в день виборів.

160 агітаторів працювали на агітпункті, вони в середньому зробили по 3—4 доповіді.

В день виборів буде працювати кімната матері і дитини, книжковий кіоск, медпункт, буфет, кімната для танців.

Виборча дільниця радіофікована.

ПІЛИПЕНКО С. М.

В братній сім'ї народів

Ми напередодні знаменної дати — дня виборів до Верховної Ради Союзу РСР, коли ще й ще раз буде продемонстровано на весь світ морально-політичну єдність радянського народу, велику дружбу братніх народів нашої, неосяжної Вітчизни, безмежне довіря Комуністичній партії і рідному радянському уряду.

Перетворюючи в життя великі заповіді Ілліча, наша партія всемірно закріплює завоювання Великого Жовтня — радянську державу, як основну підлому побудови комуністичного суспільства в нашій країні. Міцні морально-політична єдність радянського суспільства, міцні дружба братніх народів великої Країни Рад.

В цей передсвятковий день я згадую 1950 рік коли приїхав із союзної Грузії, щоб оволодіти спеціальністю радянського юриста в стінах Одеського державного університету. Разом зі мною приїхали товариші з різних братніх республік. Перемога Великого Жовтня і національна політика Комуністичної партії згурту-

вали нас, радянських юнаків і дівчат, в єдину й дружну студентську сім'ю. Всі ми охоплені чуттям єдиної родини, всі ми оволодіємо знаннями, щоб віддати їх служінню радянському народу.

На нашому курсі вчаться студенти різних національностей. Пляч-оліч слухають лекції росіянин, вірмен, українців, грузин, абхазець і студенти із країн народної демократії — Польщі, Румунії, Албанії. Всі нас зв'язує міцна й щира дружба, яка допомагає нам зараз оволодівати знаннями, а в майбутньому допоможе стати в ряди активних будівників комунізму.

Я й мої друзі знаємо, що голосуючи в день виборів за кандидатів всенародного блоку комуністів і безпартійних, ми голосуватимемо за дальший розквіт нашого щасливого життя, за дальше зміцнення великої дружби великої сім'ї радянських народів.

А. ШАВГУЛІДЗЕ, студент IV курсу юридичного факультету.

НІНА МУСЛІМОВА

Щасливо і радісно живе наша радянська молодь. Тільки в нашій країні можна вільно жити, вчитися, працювати. Всі студенти нашого курсу—виходять з простих сімей радянських трудивників: робітників, селян, інтелігенції.

В це всенародне свято—день виборів до Верховної Ради СРСР я хочу розповісти про одну нашу студентку, просту дівчину, Ніну Муслімову.

Ось уже 3 роки я вчуся разом з Ніною. Вона приїхала в Одесу з міста Куба, Азербайджанської РСР в 1948 році, де вона закінчила вечірню школу.

В Одесі Ніна вступила до Статистичного технікуму, який закінчила з відзнакою. Будучи в числі п'ятипроцентників, вступила до Одеського державного університету на економічний факультет.

Ніна—відмінниця. За три роки навчання в університеті вона не одержала жодної четвірки. Вона не тільки наполегливо оволодіває знаннями,

але і вміло поєднує відмінне навчання з громадською роботою. З першого курсу Муслімова являється старостою нашого курсу і дуже добре вправляєється з цією роботою. Два роки підряд Ніну вибирають членом профкому університету, де доброю і сумлінною роботою вона завоювала собі загальну повагу.

В цьому році в житті Ніни відбулася значна подія. Її прийняли в кандидати КПРС. І це звання покладає на Муслімову ще більшу відповідальність. Тому вона ще більш вимоглива до себе і до своїх товаришів.

Всі студенти нашого курсу поважають Муслімову як дисципліновану студентку і як чуйного, дбайливого товариша.

Коротенька біографія Муслімової служить яскравим прикладом того, які права надані нашій молоді Радянською Конституцією.

ВОРОТЕНИЦЬКА, студентка III курсу історико-економічного факультету.

Відповідаємо нашому підшефному колгоспові ділом

На лист голови колгоспу ім. Леніна тов. Булгаки Г. П., надрукованого в газеті «За наукові кадри», кафедра біологічного факультету широкі відгукнулася і, як ми покажемо зараз, відповідають на нього конкретними ділами.

Насамперед всі кафедри біологічного факультету та Ботанічний сад обговорили питання про допомогу колгоспу на своїх засіданнях. Можна зупинитись на таких зобов'язаннях.

Всі кафедри зроблять (і вже частково зробили) ввізди в колгосп, щоб ознайомитись з ним, дати поради, прочитати лекції; всі кафедри візьмуть участь в обладнанні кабінету агрокультури (і вже цю справу розпочали); крім того, окремі кафедри зобов'язались:

Кафедра генетики прийме участь в перевірці готовності колгоспу до весняної посівної кампанії. Виростить колгоспу для дальшого розмноження 100 кілограм земляної груші, забезпечить колгосп насінням матеріалом озимої пшениці «Од-16» і озимого ячменю «Од-17».

Кафедра ботаніки допоможе колгоспові в справі організації плансахиного лісорозведення та озеленіння його території, в боротьбі з захворюванням кормових трав та протравлюванні насіння проти голівки.

Кафедра дарвінізму закладе 150 парникових рам, складе інструкцію по агротехніці городних культур, допоможе насінням томатів.

Кафедра фізіології рослин проведе виробничий досвід застосування підбагаторічної кормової трави бору, допоможе виростити саджанці винограду, поширити серед колгоспників хатню культуру лимона.

Кафедра безхребетних тварин обслідує тварин колгоспу на захворювання паразитами та прийме участь в лікуванні їх, допоможе у боротьбі з шкідниками сільськогосподарських рослин, допоможе підняти продуктивність бджіл.

Кафедра хребетних тварин допоможе використовувати корисних птахів.

Кафедра фізіології людини та тварини буде допомагати в проведенні міроприємств по годуванню тварин, у боротьбі з яловістю.

Кафедра гідробіології обслідує ставкове господарство та допоможе збільшити його рибопроductивність.

Кафедра мікробіології допоможе в боротьбі з стригучим лишайем тварин, в застосуванні сірологічних досліджень крові великої рогатої худоби на бруцельоз.

Ботанічний сад накрестив план допомоги колгоспу, а саме: буде виділено для озеленіння колгоспної садлиби та ремонту лісоємуг різних с'яннів 65000 шт. і саджанців 400 шт. Буде надано допомогу у вирощуванні щеплених саджанців винограду а кількості 7000 шт.; буде передано колгоспу в подарунок одне лоша; буде подано всебічну допомогу в закладенні плодового саду; школі буде видано для вивчення учнями ботаніки 60 різних рослин та 50 са-

джаннів цитрусових і набір насіння квітів для пришкольної ділянки.

Партійне бюро біологічного факультету, обговоривши питання шфської роботи в колгоспі вирішило, крім накреслених вище міроприємств, що будуть здійснені весною, продумати ті заходи, що їх можуть і повинні проводити окремі кафедри літом, а також під час проведення практики студентів.

Кафедра зоології безхребетних на одному із засідань вже вирішила максимально використати колгосп як місце практики для своїх фуркантів і шляхом надання відповідної тематики курсових робіт вивчити протягом літа в колгоспі паразитофауну тварин, фауну ґрунту, ласових та вигонів, склад шкідників основних культур.

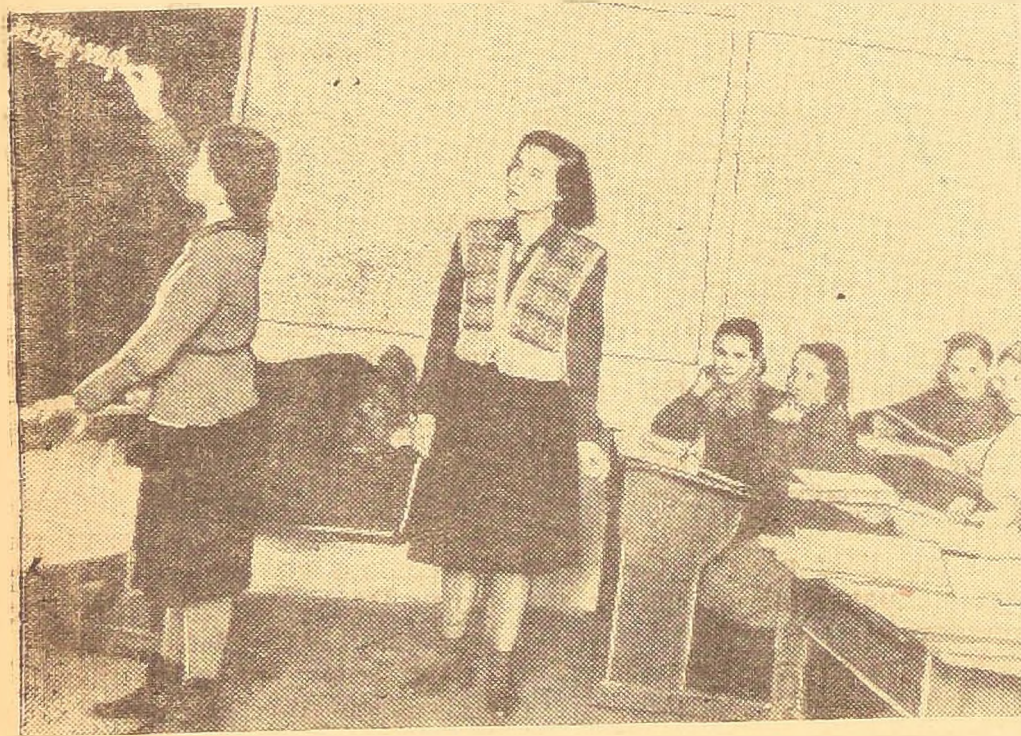
Таким чином, справа допомоги підшефному колгоспові з боку біологічного факультету вже набрала певної конкретності і має вірну цілеспрямованість.

Було б, однак, небезпечним заспокоюватись на цьому.

Цілком очевидно, що колектив університету може принести колгоспу велику допомогу і користь, виконавши цим свій священний обов'язок всебічного сприяння різкому піднесенню сільського господарства нашої країни, до чого кличе нас партія і уряд.

Отже за роботу, бо весна прийшла!

Доц. П. ЄГОРОВ.

В лютого цього року у студентів філологічного факультету в школах міста розпочалася педагогічна практика. Багато квітлюючих хвилин вже пережили студенти-практиканти, даючи уроки. На фото: студентка IV курсу російської мови в 6 класі 49 жіночої середньої школи. Фото В. Кип'якова.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ

ПРО СТИЛЬ РОБОТИ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ГРУПИ

Основною ланкою в організаційній структурі комсомолу є комсомольська група.

Вузівська комсомольська організація повинна допомагати партійному бюро, ректорату, професорсько-викладацькому складу в підготовці висококваліфікованих, політично грамотних спеціалістів. Ступінь такої допомоги буде залежати від того, як поставлена в групі ідейно-політична, навчальна, організаційна і культурно-масова робота.

Для того, щоб в групі була поставлена робота на належний рівень, потрібно перш за все, щоб група уявляла з себе дружний, молодітний колектив. Коли групові комсомольські збори проходять мляво і з малою активністю та ініціативою комсомольців, коли в повсякденному житті всі турботи про членів колективу, про їх успішність, побут, культурний відпочинок покладаються виключно на комсорга, то зрозуміло, що ніякі рішення не зможуть покращити навчально-виховного процесу в групі.

Вивчення досвіду роботи комсомольських груп в нашому університеті показує, що основною помилкою і великим недоліком є відсутність належної роботи факультетських бюро з групою. Факультетські бюро, як правило, працюють тільки з комсоргами, а не з групою в цілому.

Замість колективної роботи в

поєднанні з індивідуальною в нас нерідко спостерігається індивідуальне няньчення.

Вказані недоліки особливо властиві комсомольським групам II курсу фізико-математичного факультету і першого курсу хімічного факультету.

Результатом цих недоліків є те, що ініціатива комсомольців, їх активність спадає. Навіть добре проведені збори не є головним в роботі групи. Головним і вирішальним є робота групи між зборами.

Зупинимось на роботі кращої комсомольської групи V курсу фізико-математичного факультету (комсорг І. Пішкіна).

В час зимової екзаменаційної сесії жоден комсомолец не одержав трійки і тільки два чоловіки одержали четвірки. Такі показники—результат наполегливої праці і згуртованості колективу.

Коли студент Розін Ю. не підготувався до семінару з історичного матеріалізму, було зібрано термінової комсомольської збори. Група засудила несумлінне ставлення члена їх колективу до навчання. Вплив товаришів виявився дійовим—подібних випадків у студента Розіна більше не було.

На зборах цієї групи вияснилось, що студенти недостатньо знають курс фізики, який будуть складати на державних екзаменах, слабо орієнтуються в класичній і радянській музиці, не читають систематично но-

винки художньої літератури. Згідно рішення зборів група проводила товариські колоквиуми з фізики під керівництвом студента Ковальова.

Для того, щоб підвищити свій загальний культурний рівень, всі без винятку студенти систематично організовували на протязі I семестру прослуховування концертів-лекцій у філармонії, відвідування театрів і кіно.

Студенти почали читати книги, які вийшли в найближчий час. Як правило, по прочитаних книгах у вільний час виникали цікаві суперечки і обговорення.

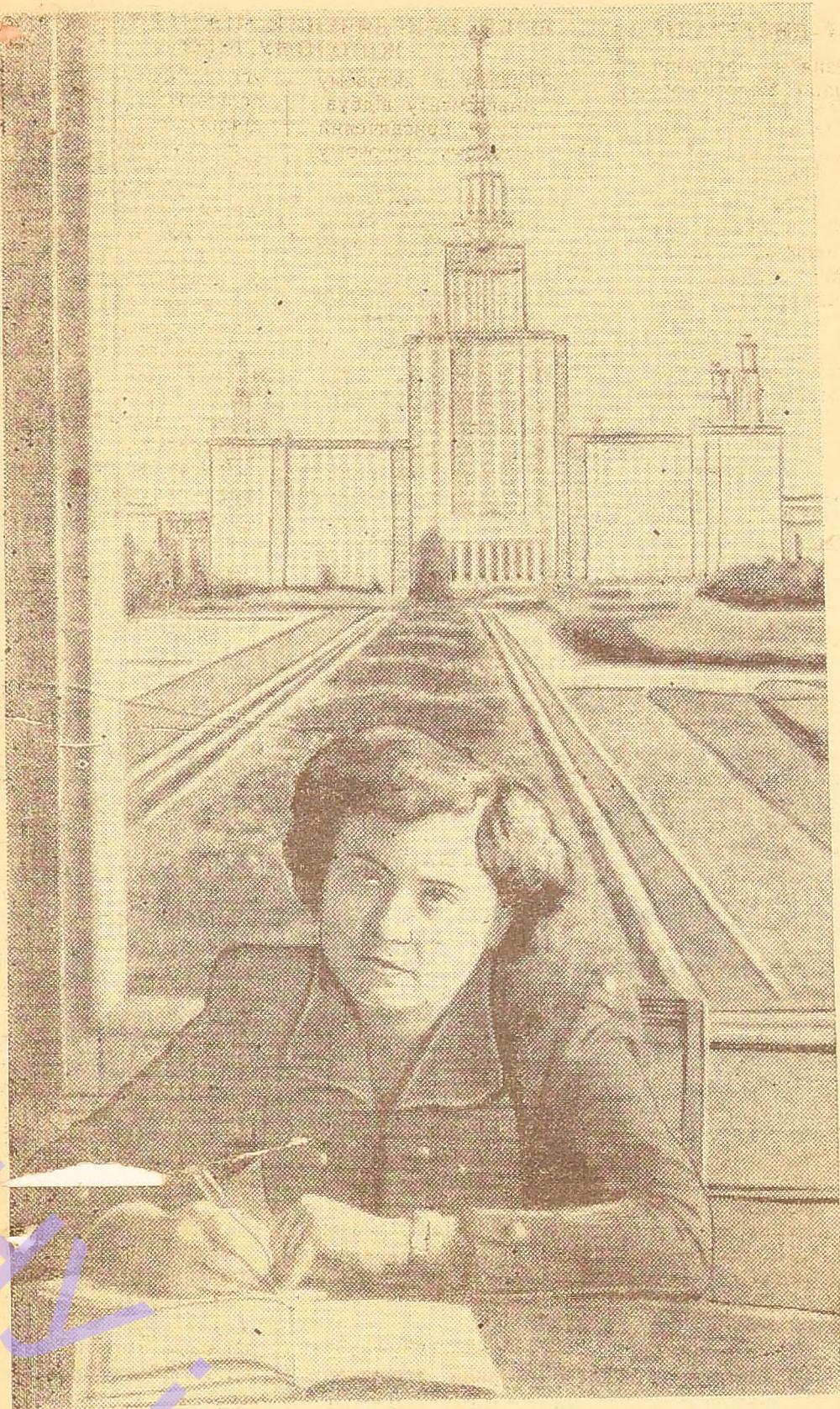
Характерним для всіх хороших груп є те, що тут немає формалізму в організаційній та ідейно-політичній роботі.

Група комсорг не тільки формально вимагають виконання рішень, доручень; а намагаються перекопати, довести комсомольцям важливість і необхідність виконання даного рішення.

Індивідуальна робота комсорга з комсомольцями полягає тут не в повчально-моралістичних бесідах, а в задушевній-одвертій розмові з комсомольцями, виходячи з їх індивідуальних особливостей і характерів.

Ці всі питання—надзвичайно складні і цікаві—потребують від комсомольського активу серйозної роботи.

К. ТРОНЕВ, член комітету комсомолу.

Інна Гомоляко, делегат XVI з'їзду комсомолу України, член комітету ЛКСМУ. Фото П. Васильєва.

Робота нашої редколегії

Стінгазета біологічного факультету «За мічуринську біологію» в минулому році на конкурсі зайняла перше місце по університету. Робота стінної преси і надалі продовжує залишатись в центрі уваги партійного бюро факультету. За рішенням партбюро на початку цього навчального року створено дві змінних редколегій, які очолили студентки Лозовик В. і Фролова О.

До складу редколегії, крім студентів, входять також і працівники університету: ст. викладач Бешевлі Л. Ю., ст. лаборант Зайцев Ю. П. та інші. За період, що минув, вийшло 12 номерів, які всебічно освітлювали життя факультету.

В нашій газеті широко висвітлюється партійне життя, робота комсомольських груп, академічна робота в групі. В кожному номері газети ми друкуємо дві-три замітки про роботу груп різних курсів. В цих замітках популяризується довід кращих груп в проведенні товариських колоквиумів, комсомольських зборів, культпоходів, зустріч з викладачами й інш.

Разом з тим ми висвітлюємо роботу й інших груп, особливо тоді, коли є сигнали про погану роботу окремих студентів або групи в цілому. Так в одному із номерів газети була вміщена замітка про роботу групи зоологів хребетних і безхребетних V курсу (комсорг т. Голік). Замітка розповідала про погане відвідування студентами лекцій, про те, що не всі студенти працюють над дипломними роботами, погано відвідують політгодини.

Група обговорила що замітку, накреслила план конкретних міроприємств, щоб ліквідувати ці недоліки. Результатом було поліпшення роботи групи в цілому.

Профспілкова робота відображає-

ся в нас не в кожній газеті, а в міру необхідності.

Систематично висвітлюється хід семінарських занять по соціально-економічних дисциплінах, робота наукових студентських гуртків, хід виконання курсових і дипломних робіт, особливим відділом виділяється робота на V курсі. В дні передвиборної кампанії широко відображається робота агітаторів, що працюють з виборцями. На сторінках газети є також замітки про шефську, культурно-масову, спортивну роботу.

В кожній газеті ми друкуємо календар природи, що дуже корисно для біологів.

Загальний напрямок газети визначається тими завданнями, які стоять перед факультетом в даний час. В період комсомольсько-перевиборної кампанії більше висвітлюється комсомольська робота, в період сесії—хід екзаменів і т. п.

Кожного разу перед випуском чергового номера газети збирається чергова змінна редколегія, яка обговорює план наступного номера.

Газета виходить своєчасно, в установлені строки. Хорошому оформленню газети сприяє робота т. Бешевлі і Зайцева.

Велику допомогу ми відчуваємо з боку членів партійного бюро Дмитрашко П. І. і Домбровської М. В. і з боку члена комсомольського бюро Савчук Л.

Нам потрібно ще на вищій ступіні піднести критику й самокритику, більше популяризувати досвід відмінників навчання і активістів громадської роботи, роботу кафедр, що допомагають підшефному колгоспові, запровадження досягнень науки в виробництво.

М. ВІННИКОВА, відповідальний редактор стінгазети «За мічуринську біологію».

Нещодавно в Києві закінчив свою роботу XVI з'їзд ЛКСМУ. З усіх кішків республіки від верстатів, з-за парт, з полів приїхали делегати.

23 лютого о 10 годині ранку в залі засідань Верховної Ради УРСР з'їзд почав свою роботу. З'їзд відкрив секретар ЦК ЛКСМУ тов. Шевель.

Делегати вставанням вшанували світлу пам'ять товариша Сталіна, члени з палкою любов'ю носить в серці кожна радянська людина.

В урочистій тиші, чітко карбуючи крок, Герой Радянського Союзу Лев Хандриков, делегат від Одеської області, виносить прапор комсомольської організації України. Його супроводжують лауреат Сталінської премії Юхим Стародубцев і Герой Соціалістичної праці Марія Карноза.

Із звітною доповіддю вступив секретар ЦК ЛКСМУ тов. Шевель. Він відзначив, що рік, який прошив після XV з'їзду комсомолу України, відзначається рядом досягнень в усіх галузях народного господарства республіки, в галузі мистецтва, культури.

Всі сили нашої молоді були спрямовані на втілення в життя директив XIX з'їзду партії і рішень вересневого Пленуму ЦК КПРС.

З почуттям величезної радості і патріотизму зустріла молодь України, як і всі радянський народ, достояння ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР і Президії Верховної Ради СРСР про 300-річчя возз'єднання України з Росією. Значні успіхи досягнуті молодими робітниками Радянської України, трудівниками наших полів.

В роботі комсомольських організацій вищих учбових закладів є ще щільний ряд серйозних недоліків. Наші комсомольські організації слабо допомагають партійним організаціям боротись за підвищення успішності студентів. Як відзначив т. Шевель, в зимову екзаменаційну сесію на Україні біля 6 тисяч студентів одержали незадовільні оцінки. В ряді вузів послаблена політико-виховна робота, мають місце аморальні вчинки. Необхідно рішуче боротись з пережитками минулого в свідомості наших людей, поліпшити політико-виховну роботу.

Всі ці недоліки мають місце і в нас. На деяких факультетах (фізико-математичний, біологічний) є ряд невстигаючих студентів. В нашому університеті були і випадки відмови

студентів вийхати по призначенню на роботу.

Головною хвилюючою в роботі багатьох наших комсомольських організацій досі залишається формалізм, канцелярсько-бюрократичні методи керівництва.

Керівники ряду комсомольських організацій, в тому числі керівники первинних організацій, замикаються в стінах своїх кабінетів, комітетів ЛКСМУ.

З кожного обговорюваного питання висуваються довгі рішення з ідеально сформульованими пунктами.

Однак, виконанням цих рішень мало цікавляться, перевіркою їх ніхто не займається.

На з'їзді виступив секретар ЦК ВЛКСМ тов. Качемасов. Він відзначив, що практика ухвалення рішень з усякого питання—порочна; найчастіше потрібно обмежитись обговоренням того чи іншого питання і негайно вжити конкретні заходи.

Ці зауваження справедливі і по відношенню до нашої комсомольської організації.

Члени комітету ЛКСМУ нашого університету більшу частину свого часу проводять в комітеті, рідко бувають в групах, мало цікавляться життям і запитами наших комсомольців.

Навіть члени факультетських бюро мало знають своїх комсомольців, не допомагають комсоргам в їх роботі.

У нас приймають іноді ряд рішень, які не виконуються, залишаються тільки на папері.

Наприклад, на юридичному факультеті в минулому році були заслухані доповіді «Моральне обличчя радянської людини» і «Про виконання критичних зауважень, поданих на звітньо-виборчих зборах факультету». По кожній з цих доповідей були прийняті рішення, про існування яких зараз же постаралися забути.

Другим недоліком в роботі наших комсомольських організацій є те, що не підтримується ініціатива комсомольців окремих груп. Більшість міроприємств проводиться в нас за вказівками керівних комсомольських органів.

Міроприємства, які проводяться на факультетах, повинні відповідати запитам і інтересам комсомольців, їх прагненням.

Треба звільнити наших комсомольців від безденної опіки.

Найсуровіше дотримання Статуту ВЛКСМ, міцна і свідомо дисципліна

комсомольців є неодмінною умовою боекздатності організації», — відзначив у своїй доповіді тов. Шевель.

Одним з факторів, зміцнюючих дисципліну в наших комсомольських організаціях, є сплата членських внесків. Чіткий облік членів ВЛКСМ. Однак в ряді областей, зокрема в Одеській, облік членів ВЛКСМ знаходиться не на належному рівні.

Це стосується і нашого університету. Зараз в університеті нараховується 10 комсомольців, які досі не зняли з обліку. На окремих факультетах комсомольці невчасно сплачують членські внески. Тільки за січень місяць 119 комсомольців не сплатили внески.

На з'їзді виступили секретар ЦК КП України т. Назаренко, заступник голови Спілки радянських письменників України т. Дмитренко, відповідальний редактор газети «Молодь України» т. Бузинник, делегати різних областей Радянської України.

26 лютого під час ранкового засідання з'їзд прийшли вітати піонери м. Києва. Під урочисті звуки фанфар в Сесійній залі Верховної Ради УРСР входять піонери столиці України. Вітає делегатів учениця V класу школи № 84 Тамара Тимошенко.

Слова палкої любові до Батьківщини, відданості справі Комуністичної партії звучать з уст цієї маленької дівчинки, яка виступає на з'їзді від імені багатомільйонної армії наших майбутніх будівників комунізму.

27 лютого з'їзд закінчив свою роботу. В склад ЦК ЛКСМУ було обрано 119 чоловік. З них 7—представники Одеської області.

Урочисто прозвучав Інтернаціонал. І. ГОМОЛЯКО, делегат XVI з'їзду ЛКСМ України.

СЛІДАМИ НАШИХ ВИСТУПІВ НАС НЕ ЗАДОВОЛЬНЯЮТЬ ЛЕКЦІЇ доц. ГАГКАЄВА

Під таким заголовком в нашій газеті від 6 березня цього року була надрукована стаття про низький науковий рівень лекцій доцента Гагкаєва з сучасної російської мови.

Як повідомили редакцію, стаття цими днями розглядалась на засіданні партійного бюро філологічного факультету. Факти, викладені в статті, визнані правильними, а критика вірною і своєчасною. Партійне бюро та кафедра російської мови накреслили заходи по поліпшенню викладання курсу сучасної російської мови.

СПІВЕЦЬ БОРОТЬБИ ЗА ЩАСТЯ ТРУДЯЩИХ

(До 140 річчя з дня народження Т. Г. Шевченка)

Життя і творчість геніального сина українського народу, поета революціонера-демократа Тараса Григоровича Шевченка — яскравий зразок відданого служіння народові. Основоположник нової української літератури, мислитель, невтомний борець за щастя трудящих, Т. Г. Шевченко разом з своїми однодумцями і друзями-російськими революціонерами-демократами—високо підніс прапор революційної боротьби проти самодержавства.

З дитинства і до останньої хвилини свого життя Т. Г. Шевченко знавався на собі страшного гніту царської самодержавно-кріпосницької системи. Свій кріпак і кріпацькі всім серцем своїм ненавидів цей гніт, боровся проти нього полум'яними рядками своїх безсмертних творів. Вирісши серед народу, Т. Г. Шевченко добре знав його життя, його вікові думи про щастя. Його заповітні чесні і чисті мрії, його глибоку ненависть до кровопивців-експлуататорів, і все це висловив з такою величезною силою поетичного таланту, що сам народ пісні поета назвав своїми, воістину народними піснями.

Гнівно протестуючи проти насильства і експлуатації, Т. Г. Шевченко закликає всі поневолені народи колишньої царської Росії, незалежно від їх національності, із зброєю в руках дружньою сім'єю виступити проти спільного ворога царизму і домогтися в боротьбі вільного, щасливого життя. Щоб здобути волю, — писав поет, —

... треба миром
Громадою обух сталить.
Та добре вигострить сокиру—
Та й заходиться вже будить.

Царизм разом з українськими панями-експлуататорами та їх ідеологами жорстоко переслідував поета за його пристрасні революційні заклики, звернені до народу, за те, що народ, читаючи і перечитуючи «Кобзаря», збагачував свою революційну свідомість незламною і незаперечною правдою життя.

Арештований Т. Г. Шевченко від час слідства не схилив голови, він прямо заявив царським сатрапам: «Будучи ще в Петербурзі, я слухав вездє порицання на государя і правительство. Возвратясь в Малоросію, я услышал еще более и хуже между молодыми и степенными людьми: я увидел нищету и ужасное угнетение крестьян помещиками, пососордами и экономами-шляхтичами, и все это делалось и делается именем государя и правительства». І в цей же час в одній із камер Петропавлівської фортеці поет пише один із віршів «Не спалося, а ніч як море», у якому малює спільну тяжку долю росіянина і українця, показує їх спільне стремління зникнути з лиця землі.

Десять років каторги не зламали невгасимої революційної енергії Т. Г. Шевченка, якому заборонено було писати і малювати. На заслання він пише свої «захальвні» вірші, в яких ще сильніше звучить заклик до боротьби:

Бодай кати їх постинали
Отих царів, катів людських.

На заслання, крім поезій, Т. Г. Шевченко створює на російській мові ряд повістей, у яких з великою майстерністю письменника-реаліста викриває царизм і кріпацьку систему в Росії. Поміщикам-кріпосникам поет протиставляє народ, його чесність, моральну чистоту.

Повертаючись із заслання, Т. Г. Шевченко пише свій знаменитий «Журнал»—щоденник, який свідчить про те, що після десяти років каторги ненависть поета до «коронованого ката» і його блюдолизів не тільки не ослабла, а навпаки, поглибилася, стала ще більше непримиримою.

Силу революційної енергії Т. Г. Шевченко черпав у народі, у кращих виразників його прагнень—передових діячів тогочасної революційної Росії.

Після повернення із заслання Т. Г. Шевченко близько познайомився з М. Г. Чернишевським і його соратниками. Саме тому з цього часу в його творчості почався період, який характеризується енергійним закликом до революційної боротьби. В творах цього періоду з особливою силою висловлена віра в те, що

... Буде бите
Царями сіянее жнто!
А люди виростуть. Умрутъ
Ще незачаті царята.
І на оновленій землі
Врага не буде, супостата,
А буде син, і буде мати,
І будуть люди на землі.

Величезне значення для ідейно-творчого зростання Т. Г. Шевченка мали передові мислителі і борці Росії—революціонери-демократи Бєлінський, Чернишевський, Добролюбов. Вони, як справжні друзі, підтримували поета, високо цінили і пропагували його полум'яні твори.

Ідейно-творча дружба Т. Г. Шевченка з російською революційною демократією була яскравим символом віковичної дружби двох братніх народів—російського і українського, переконливим виразом їх спільних прагнень в боротьбі проти експлуатації за щастиве майбутнє. Саме це і не подобалося заклятим ворогам трудящих—українським буржуазним націоналістам, які вже за життя поета і особливо після його смерті всіляко намагалися фальсифікувати безсмертну спадщину народного співця-інтернаціоналіста.

Русской земли человек замечательный—так назвав Некрасов українського Кобзаря.

Рішучу відсіч намаганням українських буржуазних націоналістів представити Т. Г. Шевченка як вузько обмеженого національними рамками поета ще в дореволюційний час дав В. І. Ленін і більшовицька газета «Правда», показавши загальноросійське значення його революційної творчості для всенародної визвольної боротьби.

Т. Г. Шевченко — поет яскраво вираженої національної форми і в той же час глибоко інтернаціональний. Він знав і любив могутню російську мову, писав на мові братнього народу. Він любив Пушкіна, Лермонтова, Гоголя, зростає на їх творчості. Він був соратником Чернишевського, Добролюбова, Некрасова, Саятківа-Щедрина.

Полум'яні твори Т. Г. Шевченка живуть і в наші дні. Зараз, коли багатонаціональна сім'я радянських народів відзначає 300-ліття возз'єднання України з Росією, творча спадщина генія українського художнього слова особливо близько трудящим нашої соціалістичної Батьківщини. В умовах соціалізму творчість Шевченка стала надбанням всіх народів Радянського Союзу. Телер «Кобзаря» читають на рідній мові навіть ті народи, які до Жовтневої революції не мали своєї писемності.

Могутній голос Т. Г. Шевченка — нестемного борця за щастя трудящого народу,—як і голос безсмертних геніїв російської літератури Пушкіна, Толстого, Горького, Маяковського — властивий тепер всім національним літературам соціалістичної Батьківщини. Він допомагає нам втілювати в життя великі накреслення Комуністичної партії.

Г. А. В'ЯЗОВСЬКИЙ, ст. викладач кафедри української літератури.

Тю університету

ЗАХИСТ ДИСЕРТАЦІЙ

2 березня на засіданні вченої ради біологічного факультету відбувся захист дисертації аспіранткою Л. О. Рябовою на тему: «Секрєция поджелудочного сока и желчи у овец при скармливанні им различных рационов».

Офіційні опоненти — член-кореспондент АН УРСР проф. Савчук М. О. і проф. Серков Ф. Н. дали високу оцінку дисертації, відзначивши поряд з цим окремі недоліки роботи.

В результаті таємного голосування тов. Рябовій Л. О. одностайно присуджено вчений ступінь кандидата біологічних наук.

КОНЦЕРТ У ПОРТ-КЛУБІ

4 березня культурбригада університету дала концерт для працівників Одеського порту. Успішно пройшли всі номери концерту. Особливо великим успіхом користувались у глядачів студенти Загоруйко, Моношко, Олександрови, Зелінський і інші.

З захопленням були зустрінуті пісні, виконані студентами на польській мові, і танець у виконанні Реформатської та Бабкіна.

В БОТАНІЧНОМУ САДУ

В Ботанічному саду ведеться енергійна підготовка до весняної сівби. В тепличних вирощується розсада овочевих рослин для навчально-дослідної ділянки. Велику кількість такої розсади буде вирощено в живильних кубиках, виробництво яких освоєно.

Насіннева лабораторія кожний день одержує наліття деревних, чагарникових, квітково-декоративних рослин із багатого лісництва.

В ДЕНЬ ВИБОРІВ

Закінчуються останні приготування до дня виборів. Комітет комсомолу на своїх засіданнях розглянув питання про роботу комсомольської організації нашого університету напередодні і в день виборів.

ВЕЧІР, ПРИСВЯЧЕНИЙ МІЖНАРОДНОМУ ЖІНОЧОМУ ДНЮ

8 березня в актовому залі університету відбувся вечір, присвячений Міжнародному жіночому дню.

Доцент А. З. Жаренко прочитала доповідь «Жінка — активний будівник комунізму».

Доповідач розповіла про важке, нужденне і безправне становище в царській Росії.

Тільки Велика Жовтнева соціалістична революція відкрила нову еру в житті жінки. Комуністична партія і радянський уряд надали жінці можливість включитися в

усі галузі господарської, психічної і культурної діяльності.

В наукових, навчальних і культурно-освітніх установах нашої країни працює більше 2 млн. 700 тис. жінок.

В нашому університеті 38 жінок кандидатів наук, з них 16 доцентів, один професор.

Після доповіді був зачитаний наказ ректора, в якому були відзначені кращі жінки-трудівниці університету.

Присутнім було також продемонстровано кінофільм «Свадьба с приданым».

ПОПОВНЕННЯ ФОНДІВ СТУДЕНТСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ

Постійно поповнюються фонди студентської бібліотеки нашого університету. Регулярно прибувають сюди нові підручники, новинки художньої літератури.

За лютий місяць бібліотека придбала підручник «Історія України», грехотомник «До трьохсотріччя возз'єднання України з Росією», збірник «КПСС в революційних», ч. I і II, «Крєткий философский словарь» (нове видання), збірник «Диалектический материализм» під редакцією проф. Александрова, підручник «Органическая химия» Шибалина та інші.

В НАШОМУ ГУРТКУ

Цікаво пройшло засідання гуртка української літератури (молодших курсів), присвячене обговоренню нової повісті О. Донченка «Золота медаль».

Змістовну доповідь прочитала студентка III курсу Н. Заверталюк. Вона вказала на важливість розробки шкільної теми в радянській літературі.

Під час обговорення доповіді активно виступили гуртківці Головка, Зарічанська, Овциук, Солтан та інші.

Виступи товаришів допомогли доповідачу виправити помилки в доповіді.

О. М. ГОРЬКИЙ І УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА

(Закінчення)

Идучи шляхом Горького, Я. Галанів нещадну боротьбу з фашизмом. О. М. Горький ще в перші роки зародження фашизму бачив у ньому ворога свободи людства.

«Фашизм, — писав він, — являється організацією отбора найбідніших сучасних мерзавців і подлицов для порабощения всех остальных людей, для воспитання их домашними животными капитализма».

Такою ж нещадністю викриття фашизму відзначаються статті Я. Галана, написані на Нюрнберзькому процесі. В кожній з них звучить ненависть до ворогів та віра в сили народу.

В статті «Пігмеї без котурнів» Я. Галан пише про характер вчинків тих, хто спочатку переслідував, а потім знищував мільйони людей, отруював мозок німецької молоді, виходував її в дусі вбивства, ненависті до інших народів.

Українські радянські письменники дуже високо цінили й цінять творчість Горького, його батьківське плідування про літераторів союзних республік. О. М. Горький велику увагу

вирізняв розвитку української радянської літератури, радив українським письменникам звертатись до героїчної історії нашого народу. За його порадою О. Корнійчук звернувся до історичної теми, до образу Богдана Хмельницького, який здійснив волю трудящих мас—об'єднання двох братніх народів.

О. М. Горький закликав радянських письменників глибоко вивчати життя, вміти розпізнавати, що в ньому розвивається, а що вмирає, доживає свій вік, закликав заглядати в майбутнє. Горький вчив типізації життєвих явищ. Він вказував, що типізувати характерне — це значить вміти передбачати, як будуть розвиватись події, вміти в сучасному бачити нарістки нового, це значить вміти заглянути в завтрашній день.

У Горького ми знаходимо яскраві приклади типізації явищ суспільного життя. В романі «Мати» він втілює і типізує в образі Нілівни найхарактерніше явище в період підготовки російської революції 1905 р.— перехід трудящих від стихійних форм боротьби до свідомої участі в ре-

волюційному русі під керівництвом комуністичної партії. В образі Нілівни показано нове характерне явище російського життя, яке тоді ще тільки зароджувалося, але якому належало майбутнє.

Прикладом типізації суспільних явищ в українській літературі може бути образ Давида Мотузки в романі А. Головка «Бур'я», в якому автор правдиво показав політичне зростання партійних кадрів, які вели нещадну боротьбу проти куркулів за зміцнення радянської влади на селі.

А. Головка вчиться у Горького психологічному аналізу, вмінню глибоко розкривати переживання людини, її внутрішній світ. Його оповідання «Червона хустина» є психологічним твором. Кожний вчинок героїні вмотивований, автор зображає складні переживання дівчинки, в яких поєднуються і журба за вбитим партизаном, і ненависть до ворога.

Під впливом Горького і Коцюбинського А. Головка написав твір «Мати». Образ матері в романі А. Головка відіграє роль аналогічну до ролі Нілівни: ніби її очима дивиться автор на світ.

Переродження, яке переживає Катря, нагадує нам те, що переживала Нілівна. Катря стає свідомою в кінці роману, вона вже розуміє більш складні речі, розуміє, що правда на стороні її сина-робітника. Вона благословляє сина Артема на тяжкий шлях революційної боротьби. Це нагадує нам ставлення Нілівни до свого сина. Закінчення роману Головка нагадує закінчення твору О. М. Горького.

На художніх творах Горького, на прикладі його багатосторонньої громадської діяльності, на його численних літературно-критичних статтях вчилися і вчать радянські письменники.

Творчість Горького тісно зв'язана з Україною. Багато українських радянських письменників відчули і зберегли тепло його рук. Одним він підказував тему, інших підтримував дружнім словом. Прикладом батьківського піклування Горького про літературні кадри радянської України є його листи до П. Тичини, до прозаїки Плахтіна, літературознавця Л. Кисельова, до письменників-початківців.

Метод соціалістичного реалізму, основоположником якого був О. М. Горький, став основним методом української літератури.

ЗАВЕРТАЛЮК Н.

Лист до редакції

На фізико-математичному факультеті

Під час зимової екзаменаційної сесії наш фізико-математичний факультет зайняв останнє місце по успішності. Цим ми зобов'язані, головним чином, студентам перших і других курсів. На першому курсі у нас є 14 студентів, що мають академічну заборгованість, на другому курсі—10. Деякі студенти, що мають заборгованість — Новицький, Лиситчук, Казини, Пружина, Паськаль, Іванченко (I курс), Жук, Могильницький, Масленникова, Цапєнко, Голішкіна (II курс), ще під час коллоквиумів виявили серйозні недоліки в самостійній роботі над матеріалом. Однак комсомольські групи не виявляли достатньої уваги і вимовності до цих товаришів. Це говорить і про те, що факультетські і курсові бюро не турбуються тим, як виконують комсомол їх вказівки.

В кращих групах колективу були проведені товариські коллоквиуми. Це корисний досвід який потрібно використовувати комсомол усіх інших груп.

Треба, щоб комсомол і бюро врахували недоліки в своїй роботі.

Л. КУТУЗАКІ.

В о. редактора М. В. ПАВЛЮК.